

Με την ευκαιρία της 75^{ης} Επετείου του ΟΗΕ-24/10/2020

ΟΙ “ΜΑΣΚΕΣ” ΤΟΥ ΟΗΕ

Επιγραμματικά, μεταφορικά, σε συσχέτισμό με τις μάσκες για τον κορονοϊό, η πρώτη «μάσκα» πολιτικών και θεσμικών σκοπιμοτήτων, που χρησιμοποίησε ο ΟΗΕ (τα ισχυρά κράτη-μέλη), ήταν το 1945 όταν οι νικήτριες Δυνάμεις επέβαλαν στα υπόλοιπα μέλη και εκείνα αποδέχθηκαν αναντίρρητα, εθελόδουλα, το σκανδαλώδες προνόμιο της αρνησικυρίας, το περιβόητο βέτο. (Το 1972 σε διεθνή διάσκεψη, ο αείμνηστος Ευπατρίδης Αμερικανός Γερουσιαστής Γουίλιαμ Φουλμπράϊτ παρότρυνε τις μικρές και μεσαίες Δυνάμεις στον ΟΗΕ «να μην αντιμετωπίζουν τις Μεγάλες με δουλοπρέπεια, αλλά να ενωθούν και να τις επιβάλουν το σεβασμό προς τον ΟΗΕ», αλλά χωρίς αποτέλεσμα). Αυτό έκτοτε αποτέλεσε την «Αχίλλειο Πτέρνα» του Οργανισμού.

Η δεύτερη, πολιτικής και στρατηγικής σκοπιμότητας, ήταν στη διάρκεια του «Ψυχρού Πολέμου», το 1950, όταν, περιέργως, ο Σοβιετικός Αντιπρόσωπος αποχώρησε από το Συμβούλιο Ασφαλείας στη συζήτηση για την Κορέα, και οι ΗΠΑ προώθησαν το ζήτημα στη Γενική Συνέλευση, όπου είχαν και την πλειοψηφία υπέρ τους, και με τη -μοναδική- «Απόφαση που Ενώνει για την Ειρήνη» (“Uniting for Peace Resolution”) απέστειλαν στρατεύματα υπό τη Σημαία του ΟΗΕ με τα γνωστά αποτελέσματα.

Αργότερα συνεχίστηκαν οι «μάσκες» της ίδιας μορφής στο Βιετνάμ, στην Αφρική, στη Μέση Ανατολή, στα Βαλκάνια κ.α. Το πάντοτε «ζητούμενο» από τους «εξουσιαστές» αποτέλεσμα, ήταν-και είναι- το «διαίρει και βασίλευε», διαίρει και εκμεταλλεύσου. Εξαίρεση η περίπτωση του Ιράκ που εισέβαλε στο Κουβέϊτ, και ο ΟΗΕ αντέδρασε και έδρασε αποτελεσματικά! Επίσης, και σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις, που δεν υπεισέρχονταν μεγάλα συμφέροντα, ο ΟΗΕ υπήρξε ωφέλιμος, πέραν, βέβαια, του σημαντικού του

έργου στους οικονομικό, κοινωνικό και πολιτισμικό τομείς. Όμως, στον πολιτικό τομέα προσφέρει -mutatis mutandis- «ασπρίνες».

Κραυγαλέα η περίπτωση της Παλαιστίνης, όπου, παρά τις αποφάσεις του ΟΗΕ, συνεχίζεται η αιματοχυσία με πολλά αθώα θύματα και από τις δυο αντιμαχόμενες πλευρές. Επίσης, της Κυπριακής Δημοκρατίας, ανεξάρτητου κράτους, μέλους του ΟΗΕ και της ΕΕ, όπου, παρά, ξανά, τις δεκάδες αποφάσεις του Οργανισμού, τουρκικά στρατεύματα κατοχής εξακολουθούν να παραμένουν στο Νησί παραβιάζοντας κατάφωρα τους Χάρτες του ΟΗΕ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, καθώς και το Διεθνές Δίκαιο και την Οικουμενική Διακήρυξη του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Συν τις παρανομίες της σχετικά με την Αμμόχωστο κ.λπ.

Χαρακτηριστική η «μάσκα» του Οργανισμού όταν ο τότε ΓΓ Ανάν αποπειράθηκε να επιβάλει το περιβόητο «Σχέδιό» του αγνοώντας τη θέληση της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού, έτσι υπονομεύοντας ο ίδιος το κύρος και την αξιοπιστία του Οργανισμού.

Επίσης, στο ζήτημα των Σκοπίων («Β. Μακεδονίας»), αγνόησε ο ΓΓ, ως άλλος Ανάν, τη βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, αλλά και εθνικοτήτων στο παραπάνω τεχνητό κρατίδιο, πλήττοντας, πάλι, το κύρος και την αξιοπιστία του ΟΗΕ.

Ιδιαίτερη η περίπτωση της π. Γιουγκοσλαβίας, όπου το ΝΑΤΟ υποκατέστησε τον ΟΗΕ! Να θυμηθούμε και την περίπτωση της Ουγκάντα, όπου συντελέστηκε έγκλημα γενοκτονίας εκατομμυρίων υπό το αδιάφορο και κυνικό βλέμμα του Οργανισμού; Αποτελεί δε τραγική ειρωνεία ότι ο ίδιος ΓΓ, πριν την αποχώρησή του από τον ΟΗΕ, δήλωσε ότι η παραπάνω γενοκτονία «μπορούσε να είχε αποφευχθεί». Όμως, το γιατί δεν αποφεύχθηκε δεν το εξήγησε.

Ένας ΓΓ, που αναδείχθηκε γνήσιος θεματοφύλακας του Χάρτη, χωρίς «μάσκα», ήταν ο αείμνηστος Νταγκ Χάμμερσκζολντ, που αντιτέθηκε στις δυο Υπερδυνάμεις για το ζήτημα του Κογκό, και σκοτώθηκε σε αεροπορικό «δυστύχημα».

Οι «μάσκες» συνεχίστηκαν και συνεχίζονται και στην περίπτωση της Ουκρανίας, αλλά και στα Βαλκάνια με τις συνεχιζόμενες απει-

λές, προκλήσεις, προβοκάτσιες κ.λπ. της νέο-ιμπεριαλιστικής Τουρκίας εναντίον της Ελλάδας, Κύπρου, Συρίας, Λιβύης κ.α., που επιβεβαιώνει και το ρόλο της - δόλωμα στον παγκόσμιο μηχανισμό πρόκλησης του «απαραίτητου εχθρού». Ακόμη, στην πρόσφατη κρίση στο Ναγκόρνο Καραμπάχ, όπου ακόμη εκκρεμεί η εφαρμογή της σχετικής απόφασης του Οργανισμού, και η αιματοχυσία αθώων ανθρώπων συνεχίζεται.

Τέλος (υπάρχει άραγε τέλος;) η τραγωδία του προσφυγικού, που τείνει να εξελιχθεί σε Γ' Παγκόσμιο «Πόλεμο» πολιτικό, θρησκευτικό, κοινωνικό, οικονομικό, πολιτισμικό.

Όμως, να μην ξεχάσουμε και τον «γνωστό - άγνωστο» «πόλεμο» του κορονοϊού, που, κατόρθωσε, χωρίς καν πυροβολισμό, να «υποδουλώσει» ολόκληρη την ανθρωπότητα, πλήττοντας το κύρος της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας και των Υπηρεσιών Ασφαλείας κ.λπ. παγκοσμίως.

Τελικά, μεταφορικά, μήπως ο ΟΗΕ θα πρέπει να φορέσει τη μάσκα των «Ανωνύμων» ή του Ζορό για να περισώσει το κύρος και την αξιοπιστία του και να είναι αποτελεσματικός;

Σε αυτό δε το σημείο, εξαιτίας της διαχρονικής «μάσκας» που ορισμένες Δυνάμεις εξακολουθούν να φορούν στον ΟΗΕ, με τα γνωστά δραματικά αποτελέσματα, αξίζει να θυμηθούμε τα προφητικά λόγια του σπουδαίου Αμερικανού Δημοσιογράφου και Συγγραφέα Walter Lippmann το 1947(!): «... Ο ΟΗΕ, ο οποίος θα πρέπει να διατηρηθεί ως η τελευταία και καλύτερη ελπίδα για την ανθρωπότητα και να επιτευχθεί ειρήνη, ροκανίζεται... και είτε ο ΟΗΕ θα παραμερισθεί όπως η Κοινωνία των Εθνών, ή θα μεταμορφωθεί σε αντι-Σοβιετικό συνασπισμό. Και στις δυο περιπτώσεις ο ΟΗΕ θα έχει καταστραφεί».

Προφανώς, το τραγικό συμπέρασμα είναι ότι η πολιτική βούληση των κρατών-μελών του ΟΗΕ πάσχει σοβαρά παγιδευμένη και αυτό-παγιδευμένη στον φαύλο κύκλο των υλιστικών συμφερόντων διαφόρων κερδοσκοπικών και εξουσιαστικών κυκλωμάτων σε βάρος της παγκόσμιας ειρήνης, ασφάλειας και ευημερίας των λαών.

Με τις συνεχιζόμενες παράλογες πολεμικές συγκρούσεις και τις ανθρωποθυσίες, οι άνθρωποι έχουν χάσει την αξία τους μπροστά στα κέρδη κ.λπ. προνομιούχων κυκλωμάτων. Γιατί, διαφορετικά, αν πρυτάνευσε πνεύμα ανθρωπισμού και γνήσιας δημοκρατίας, δεν θα είχε απορριφθεί από την ΚτΕ η ρηξικέλευθη πρόταση των τότε ΥΠΕΞ ΗΠΑ και Γαλλίας Κέλλογκ - Μπριάν, να απαγορευθεί ο πόλεμος (“Το Outlaw War”) ή παρόμοιες προσπάθειες αργότερα στον ΟΗΕ, όπως ο περίφημος «Οδηγός Ειρήνης» (“Agenda for Peace”) του ΓΓ Μπούτρος-Μπούτρος Γκάλι, ο οποίος αν εγκρινόταν δεν θα είχαμε τη διαίωνιση των πολεμικών τραγωδιών κ.λπ.

Όμως, η τραγική πραγματικότητα είναι ότι πολεμοκάπηλα, αντικοινωνικά κυκλώματα έχουν μεταβάλλει την ανθρωπότητα σε ένα απέραντο ΑΝΘΡΩΠΟΡΥΧΕΙΟ όπου κάποιοι προνομιούχοι αντί για άνθρακες εξορύσσουν ανθρώπους και τους εκμεταλλεύονται. Χρειάζεται λοιπόν πολιτική βούληση των γνήσιων δημοκρατικών ηγεσιών και λαών για να ανατραπεί το παρόν φαύλο σύστημα παγκόσμιας διακυβέρνησης, με πρώτο βήμα την κατάργηση του βέτο και την εφαρμογή του «Οδηγού Ειρήνης». Επίσης, η ενίσχυση του ΟΗΕ. Διαφορετικά, και λόγω της κλιματικής αλλαγής, όπου και εκεί ο ΟΗΕ φορά «μάσκα» ολιγωρίας, ο πλανήτης Γη οδηγείται στην καταστροφή και δεν φταίει η «τρύπα του όζοντος», αλλά η «τρύπα» στην ανθρώπινη συνείδηση, ιδιαίτερα των ισχυρών. «Αρετή και τόλμη θέλει η ελευθερία»!

Π.Ι. Καραφωτιάς

τ. Διευθύνων Σύμβουλος του Γραφείου του ΟΗΕ για Ελλάδα, Κύπρο, Ισραήλ, καθηγητής Διεθνών Σχέσεων, συγγραφέας.